Afscheid koster Peter Schreiber op 04-12-2022

Vandaag nemen we afscheid van Peter Schreiber als koster van onze kerk. Ze hebben mij als oud-voorzitter gevraagd een woordje te zeggen. Dat doe ik graag.

Net als dominee Boukes heeft Peter hier bijna een leven lang gewerkt: vanaf 1990 tot eind 2022. Dat is iets om trots op te zijn én dankbaar voor te zijn. Een leven lang in dienst van de kerk, dat brengt veel contacten met zich mee en veel georganiseer. Het is natuurlijk niet alleen de zondagsdiensten, maar ook vergaderingen, club, muziekoefeningen, begrafenissen, trouwerijen. Op die manier heb je contact met Iedereen: kerkleden, jeugd, gasten, bodes, predikanten. Ik weet zeker dat Peter wel een boek zou kunnen schrijven over alles wat hij heeft beleefd en gehoord In de afgelopen tijd.

Als ik aan Peter denk dan zie ik een rustige man, een binnenvetter. Iemand die geleerd heeft alles goed te organiseren en overzicht te houden, en tegelijk iemand die flexibel is, die snel kan schakelen en meedenkt bij wat er nodig is. Je ziet hem altijd fietsen door het dorp, veel naar de kerk en terug. En hardlopen, dat ook. Peter is in mijn ogen een man van weinig woorden. Als je wat vertelt, dan zie je zo'n klein glimlachje om zijn mond, maar hij ventileert zelden een mening; hij laat iedereen in z'n waarde. Net als de dominee stel ik me zo voor dat je als koster ook een soort vertrouweling wordt na zoveel jaren. Dan leer je dat spreken zilver is, en zwijgen goud.

Natuurlijk hebben we naast Peter ook andere kosters gehad, en nog. Ik denk aan Foppe de Jong, Roel van der Veen en Elisabeth Verbeek en niet te vergeten alle vrijwilligers. Het is per slot rekening een soort 24-uurs bedrijf. Maar Peter was dan toch de aanstuurder en het moest op zijn manier. Begrijpelijk, want het is natuurlijk zijn werk, zijn verantwoordelijkheid onder aan de streep en je kunt merken dat hij dat belangrijk vindt. En ook al was je het niet met hem eens, wat je er ook van vindt, hij stond en staat voor zijn werk. Gedreven en met overtuiging.

Met dominee Boukes heeft hij zijn hele carrière opgetrokken. Ze kwamen kort na elkaar in Damwâld te werken en samen konden ze het goed vinden. Een gedeelde passie was het voetbal; niet dat ze voor dezelfde club waren, dus dat bracht nog wel eens wat discussie. Maar het ging altijd met humor en respect.

Ik kan me zo voorstellen Peter, dat als je ervoor staat en mensen zeggen 'deze baan houdt je 32 jaar', dan zeg je no way, echt niet! Maar als je terugkijkt is het omgevlogen. Zoveel beleefd en gezien op één plek, dat is bijzonder. Dan wordt het een tweede thuis, een familie. Het zal dan ook een heel bijzonder moment voor je zijn om te weten dat er nu een streep onder komt. En dat het reilen en zeilen van de kerk niet langer jouw verantwoordelijkheid is.

Met jou nemen we afscheid van een vaste waarde, een vast aanspreekpunt. Ik wens je alle goeds en hoop dat je nog vele jaren mag genieten - samen met je vrouw - van de, zoals ze bij de voetbal zeggen: derde helft - van je leven: het ga je goed.

We zingen nu samen het lied "Ga met God en Hij zal met je zijn" vers 1,2 en 4.

Janet Alkema (oud-voorzitter kerkenraad)